

Thư Cho Các Cháu Sinh Viên

Nhân có sự liên hệ với **Nghiệp đoàn sinh viên trong nước**, mà Bác có cơ hội viết thư này cho các Cháu.

Các Cháu Sinh viên thân mến

Trong thời buổi này mà còn gặp được các thanh niên yêu nước thương nòi như các Cháu, thật là họa hiếm, Bác quý lắm, nên Bác muốn trao đổi với các cháu vài điều thiết thân :

Văn Hóa Việt là Văn Hóa “ khoan hòa nhu thuận “, “ nặng về Tình hơn Lý ”, nhưng “ **Tình Lý tương tham** “ để xử Hòa với cả ba cõi “ **Thiên, Địa, Nhân** “ theo “ **Dịch lý “Âm Dương Hòa** “, cách hành xử hàng ngày với nhau dựa trên nền tảng “ **Lễ, Nghĩa, Liêm, Sĩ** “: nghĩa là trọng nhau bất kể lớn nhỏ, đối xử công bằng “ **Phải Người Phải Ta** với nhau “ không xen lẫn bất công vào bất cứ thứ gì của người khác, biết hổ thẹn khi làm trái khuấy thất lễ, luôn khiêm cung học hỏi để vươn lên mà làm người tốt, vì càng học thì càng thấy cái dốt của mình, nên phải luôn khiêm cung trong cách học hành cũng như xử thế.

Đối với người viết lách về Văn Hóa thì nên dùng lời Văn vẻ để cảm hoá nhau theo chánh nghĩa để sống hòa với nhau, hợp tác với nhau mà lo việc chung, chứ không theo lối **Mâu thuẫn thống nhất**, dùng bạo lực và mưu gian để khống chế người khác hay tranh dành Hòn Thua mà sát phạt nhau !.

Khi viết lách thì nên dùng **lối Tỉ mỉ**, nghĩa là mình có thể viết về cái sai của người khác, chứ không nói xấu, khi viết về điều cho là không đúng của người khác thì mình cần trưng ra cái mình cho là đúng, chứ không **công kích một cách cực đoan** (Công hồ dị đoan) như thành phần cực đoan độc tài,

Khi **dùng bài viết của người khác** thì mình không thể tự sửa đổi cắt xén, điều này chứng tỏ khiếm lễ với nhau và thiếu công bằng, đây là điểm quan trọng của Văn Hóa mà ngày nay người cầm viết chưa quan tâm đủ, nếu trong bài viết của người khác có điều gì mình cho là sai, thì mình cứ viết lời bàn luận của mình vào để làm sáng tỏ vấn đề cho độc giả khác, vì ở đời không ai hoàn thiện cả, cứ gổ đầu lên nhau mà tiến lên .

Vì mến các cháu, mong mỏi các Cháu **tiến bộ cả hai đàng Tư cách và khả năng** về lâu về dài , nên trong khi học hỏi, mình nên phân biệt có **hai loại kiến thức**: một loại cho **Trí** là **information**, (Tin tức giúp sáng sáng **Trí**) loại này có nhiều ở thư viện, loại khác là **formation** (Tin tức về đào luyện cái **Tâm** cho trong sáng) cần hơn cho Tư cách, nên ta phải biết chọn lọc, nay mình đang học hỏi, tinh lọc Minh triết của Tổ Tiên để tránh lối sống **khôn vật**, “ **khôn Độc Đại Đàn, Tham Địa Bỏ Mâm, nhiều Sãi không ai đóng cửa Chùa, cái Sẩy nẩy cái Ung . . .**”.

Xưa này nhiều người làm Văn Hóa thì **chỉ ưa tìm những điều xa lạ với con người** để thỏa mãn tinh tò mò, việc bỏ đói con người này là **vong Nhân, vong Thân**, để tỏ ra là thông thái, còn những điều thiết thân cho con Người thì lại lãng quên., **nan đề của con Người và Dân tộc** là ở **con Người ngay Đây và Bây giờ**,(Here and Now) chứ không ở **Quá khứ, Tương lai, cũng không ở đâu xa !** Đây là mục tiêu của Văn Hóa Nhân bản của Tổ Tiên Việt.

Mong các cháu cảm phiền mà thông cảm. Bác muốn nói lên vài điều có ích cho nhau mà không có ý dạy đời. **Tre già thì măng mọc**, Bác là tre già, các Cháu là măng cứ tựa vào Gốc tre già mà từ tốn vươn lên cho cao cho xa.

Các cháu nên nhớ, ai ai cũng là con Người đang thành, chứ chưa đã thành, nên cứ khiêm cung học hỏi và trau dồi nhân cách mà tiến, Bác nay đã 94, Bác đã bị phiêu bạt nhiều nơi trên thế giới với hai bàn tay trắng, may mà đã vượt qua được nhiều hiểm nguy trên đường xa, trong rừng sâu, ngoài biển sóng cả, Bác đã tìm tòi lục lợi khắp lãnh vực của vài tôn giáo, nhưng vẫn không tìm ra lối thông cho con Người, cho Dân tộc .

Khi ra ngoại quốc tuy không gặp T. G. Kim Định, nhưng lại gặp được những lời khai ngộ dẫn đường khai lối trong công trình của T. G. Kim Định, phải đọc kỹ, suy gẫm sâu như kiểu **Sôi Kinh Nấu Sữ** xưa để có cái nhìn tổng quát về công trình, mới có ích.

Bác đọc Kim Định lúc 58 tuổi, tới nay đã 36 năm, vẫn còn đọc lại, mỗi lần đọc và viết sách là mỗi lần hiểu rộng và sâu thêm một ít, có sáng kiến khai triển thêm, giải thích những chỗ khó hiểu như biểu tượng cùng truyện cũ tích xưa, và lấy bằng cứ khoa học để giải thích và kiện chứng thêm để giải tỏa thành kiến sai lầm cho Văn Hoá xưa là đã lạc hậu.

Bác đã viết 20 cuốn lớn chừng 18 ngàn trang A8 và hơn 100 cuốn nhỏ về các chủ đề thời sự.. Đây là **cuộc Cứu Nước bằng con đường Văn Hóa như T.G.Kim Định**, nên không giống ai, chẳng có lợi lộc gì, chẳng cần tiếng tăm gì, không đảng phái, nhưng có một đảng mang tên Quốc gia, không làm Chính trị chuyên nghiệp, mà làm Chính trị Công dân, nên hàng ngày cứ âm thầm tìm cách **Cứu Nước bằng Văn Hoá, lấy Vương Đạo Việt Nho đẩy lùi Bá đạo Hán Nho, lấy Chính nghĩa đẩy lùi Phi Nghĩa**, Cụ Nguyễn Trãi đã tài Tình nêu cao:

Lấy Đại Nghĩa (của Việt Nho) **để thắng Tham tàn** (của Hán Nho hay hậu duệ của Hán Nho)
Đem Chí Nhân (của Việt Nho) **mà thay Cường bạo** (của Hán Nho hay hậu duệ của Hán Nho)

Nhờ Ôn Trên khi còn khỏe, chưa bị lú lẫn, thì Bác vẫn học, vẫn viết lách, vì đó là sự sống cần như cơm ăn nước uống hàng ngày, chứ nay Việt Nhân không cần gì ngoài sự sống ấy cho đến ngày trả hết nợ đời mà ra đi một cách thanh thản an vui.

Tết Tân Sửu đã tới gần, Dân tộc chúng ta sắm sửa hân hoan đón mừng Xuân mới, Vũ trụ cứ liên tục đổi mới theo Chu kỳ Niên, Hội, Vận, Thế, chúng ta cũng sửa soạn đổi mới Thân Tâm sao cho luôn được hoà nhịp với sự chuyển vận của Vũ trụ để xứng đáng là thành phần nòng cốt của Dân Tộc. Cả Dân tộc đặt nặng hy vọng vào các Cháu !

Chúc tất cả Cháu và Gia đình luôn được mạnh khỏe, bằng an và mọi sự tốt lành.

Thân mến,
Việt Nhân

www.vietnamvanhien.org